

הפתחה הרביעי. באנ' היא רות'
אתה שגבראה במעטות הלבנה,
ונקראת אַסְפֵּרֶה. וזה עוזם על
הריגת התינוקות, וזה נראית להם
צוחקת עפיהם עד שהרגת
אתם, ונגדmittה להם קאשה אם
הטינוק, ומגניקה אותם וצוחקת
עפיהם, ואוחזת אותם והרגת
אתם.

באמצע היכל קזה עומדת רות'
אתה שנקראת אַגִּירִיסּוֹן. זו
ההמנתה על כל אותם שמותים
מבין שלוש עשרה טנים עד עשרים
שנים. זהו ההרג שלם, כמו
שבארנו, וזהו בחריות (בחכמה) עם
אותו הנחש שאמרנו, ועוד עמו
והולך עמו. ועל כן נקרא מלאך
הפטות טוב מאד, שפטוב בראשית

ויהגה טוב מאד, יברנו.
מבואן מתחפשות וווצאות שני
רווחות, א"ר וחתמ"ה. ולאחר
ההמנתו על כל אותם שמותים
ניזפה מפי שלזומד תורה, והם
בוטחים בו ולא חוששים ממנה.
וכן על כל אותם שצוחקים
מדברי תורה או מדברי חכמים.
מהאף והחמה הלו יוצאים כמה
אלפים וכמה רבבות, וכלם
יוצאים ושורים על בני אדם,
אתם שמשתדלים בתורה או
משתדלים בדברי מצוה והולכים
בדרכ שמל מצוה, כדי שיתעכבו
ולא ישמחו בה. ומשדי אלה החר
משה בשותאי ישראל וירד
מההר, שפטוב (דברים ט) כי יגראתי
מן פני הקף והחמה.

תחת אלו יש רות' אהת שעומדת
על כל אותם בעלי לשון הרע,
שפיטותורם אנשים בלשון
הרע, או שאותו אנשים שמתעורר
בלשון הרע, או מתחערת הרות'
הרעה והוא הטעאה שלמעלה

בש דאתער בליישנא בישא, כדין
אתער חי רות' מאבא

בתחאה רביעאה, הכא אליו חד רות'
דאתער בפגימו דסיהרא, ואקרי
אספר". ויהאי קיימא על קטולי דרביה, ודא
אתחזי לון, ומייך בהון, עד דקטיל לון,
ואדמי לון באתחאה אמיה דרביה, ומגניקה לון,
וחיקא בהו, ואחדית לון, וקטלת לון.

באמצעיתה דהאי היכלא, קיימא חד רות'
דאקרי אגיריםו". האי אתמנא,
על כל איינון דמתין מביר תליסר שניין, עד
עשرين שניין. האי אליו קטולא דלהון, כמה
דאקיימנא, ודא אליו בחרותא (ר"א בחמאתה)
דיהוא נחש בדק אמרן וקיימא בהדריה, ואזיל
אבתריה. ועל דא אקרי מלך המות טוב
מאד, דכתיב, (בראשית א) והנה טוב מאד,
ואויקימנא.

מהבא מתחפשטין ונפקין פרין רותין, א"ר
וחמת"ה. ואلين אתמנון, על כל איינון
דشمאי נזיפה ממאן דלעוי באורייתא,
וestruction ביה, ולא חיש夷 עלייה. וכן על כל
איינון דחיקאן ממלי דאוריתא, או ממלי
דרבנן.

מאף וחמה אלין, נפקין כמה אלף, ובכמה
רבעון, וכלהו נפקין ושארן עליהו דבני
נשא, איינון דמשתדלין באורייתא, או
דמשתדלין במלי מצוה, ואזלי בארכא
מצוה. בגין דיתעכון, ולא יחדון בה.
ומתרין אלין דחיל משה, כה חיavo ישראל,
ונחית מן פריא דכתיב, (דברים ט) כי יגראתי פני
הCAF והחמה.

החות אלין, אית רות' חדא, דקיימה על כל
איינון מארי דליישנא בישא, דכד
מתער בני נשא בלישנא בישא, או ההוא בר
בש דאתער בליישנא בישא, כדין אתער חי